

Χάρισμα των γλωσσών

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Όταν λοιπόν τέλειωσε η Θεία Λειτουργία, προσκάλεσε ο Άγιος Βασίλειος τον Όσιο Εφραίμ τον Σύρο και αφού τον ασπάσθηκε, συνομίλησε μαζί του για πνευματικά και θεία νοήματα και τον παρακάλεσε στο τέλος εάν έχει κάποιο ζήτημα κρυμμένο στην καρδιά του να το πει.

Τότε ο Όσιος Εφραίμ είπε δια του διερμηνέα:

«Μία χάρη ζητώ από την αρχιερωσύνη σου, δούλε του Θεού».

«Ό,τι επιθυμείς ζήτησε, αποκρίθηκε ο Άγιος και Μέγας Βασίλειος, διότι πολλά σου οφείλω, για τον κόπο τον οποίο κατέβαλες για την ταπεινότητά μου».

Είπε τότε ο Όσιος Εφραίμ:

«Γνωρίζω, Δέσποτα Άγιε, ότι εάν παρακαλέσεις για κάτι το Θεό, σου το προσφέρει. (!!!) Επιθυμώ λοιπόν να παρακαλέσεις να μιλήσω στα Ελληνικά, διότι καθόλου δε γνωρίζω τη γλώσσα αυτή τη δική σας».

Και απάντησε ο Άγιος Βασίλειος:

«Υπέρ τη δύναμή μου είναι το αίτημά σου πάτερ Άγιε και της ερήμου καθηγητά. Αλλά επειδή εζήτησες τούτο μετά πίστεως, ας δεηθούμε και οι δύο στο Θεό και είναι σε Εκείνον δυνατό να πραγματοποιήσει την επιθυμία σου. Διότι, καθώς λέγει ο Προφήτης Δαβίδ, (ο Θεός το) θέλημα των φοβουμένων Αυτόν ποιήσει και της δεήσεως αυτών εισακούσεται και σώσει αυτούς».

Αφού λοιπόν είπε αυτά, μαζί με το Όσιο Εφραίμ το Σύρο – που μιλούσε μέχρι τότε μόνο τη μητρική του γλώσσα, τα Συριακά – στάθηκαν για πολλή ώρα σε προσευχή και μόλις την τέλειωσαν, είπε ο Μέγας Βασίλειος μεγαλοφώνως:

«Η Χάρis του Παναγίου Πνεύματος να είναι μαζί σου και λάλησε Ελληνικά»!!!

Και ευθύς ως είπε αυτό ο Άγιος, ο Αϊ Βασίλης, ω του θαύματος! Ανοίχθηκε το στόμα του Οσίου Εφραίμ και μίλησε Ελληνικά, όπως ακριβώς ο Άγιος Βασίλειος και όλοι οι Έλληνες Χριστιανοί!!! (σημ. Όχι όπως οι λεγόμενοι Πεντηκοστιανοί, που λαλούν άναρθρες και ακαταλαβίστικες κραυγές και ανύπαρκτες λέξεις οι καημένοι και ζουν σε βαρύτερη πλάνη, αφού ούτε καν καταλαβαίνουν αυτά που λενε ακόμη και οι ίδιοι, ούτε γνωρίζουν καμιά απολύτως «άλλη» γλώσσα, αφού και για να μάθουν τα απλά αγγλικά πηγαίνουν σε φροντιστήριο Ξένων Γλωσσών...

Όμως Χάρισμα Γλωσσών όπως φαίνεται και εδώ και στο βίο του Αγίου Χριστοφόρου και στο βίο των Αποστόλων, σημαίνει ότι δίνεται στον άνθρωπο, τον Ορθόδοξο Χριστιανό, τον εντός της Ορθοδόξου Εκκλησίας και δίνεται άλλη υπαρκτή γλώσσα τέλεια, όπως ακριβώς η μητρική γλώσσα και σε όλες της τις εκφάνσεις. Σκέψη, ομιλία, γραφή, συζήτηση, κατανόηση. Κάτι που είναι παντελώς άγνωστο και αδύνατο στις νεοπεντηκοστιανές αιρέσεις, που τα θύματά τους την ώρα της επήρειας του πονηρού πνεύματος, κράζουν ανύπαρκτα και ακαταλαβίστικα πράγματα)

Πηγή: 1myblog.pblogs.gr